

Sách Đa-ni-ên - Số Một Trăm Bảy Mười Lăm

Đấng Christ vinh hiển: Những điểm tương đồng tiên tri trong Đa-ni-ên và Khải Huyền

Jeff Pippenger

2024-04-05

Khải tượng về Đấng Christ trong Đa-ni-ên chương mười là cùng một Khải tượng mà Giăng đã thấy trong sách Khải Huyền. Đó là Khải tượng "marah", tức hình thức giống cái của Khải tượng "mareh" về sự xuất hiện của Đấng Christ. "Mareh" là Khải tượng về hai nghìn ba trăm năm, và nghĩa chính của nó là "sự xuất hiện". Sự "xuất hiện" của Đấng Christ mà cả Đa-ni-ên lẫn Giăng thấy đều là những Khải tượng về Đấng Christ vinh hiển.

Đến ngày hai mươi bốn của tháng thứ nhất, khi tôi đang ở bên bờ sông lớn, tức là sông Hiddekel; bấy giờ tôi ngược mắt lên và nhìn, kìa có một người mặc vải gai, hông thắt bằng vàng ròng của Uphaz. Thân thể người giống như bích ngọc, mặt người như ánh chớp, mắt người như những ngọn đuốc lửa, cánh tay và chân người có màu như đồng đánh bóng, và tiếng nói của người như tiếng của một đám đông. Đa-ni-ên 10:4-6.

Từ "mareh", có nghĩa là "hình dạng", được dịch là "dáng vẻ của tia chớp" trong đoạn văn. Từ này được dùng bốn lần trong chương mười; hai lần được dịch là "khải tượng", và hai lần là "hình dạng". Ngoài ra, nó còn được dùng ba lần nữa ở dạng giống cái. Từ "marah" là cách diễn đạt giống cái của thị kiến "hình dạng". Nó được định nghĩa là "một tấm gương soi", và nó là một trạng từ "gây khiến" làm cho điều gì đó xảy ra khi nó được nhìn thấy.

Trạng từ sai khiến được hình thành từ một tính từ có khả năng khiến điều gì đó xảy ra hoặc tạo ra một tác động. Trong ngôn ngữ và ngữ pháp, thuật ngữ này thường chỉ các động từ hoặc cấu trúc diễn đạt ý nghĩa về việc khiến ai đó hoặc cái gì đó thực hiện một hành động hoặc trải qua một trạng thái.

Ví dụ, trong câu "She made him laugh," động từ "made" là động từ sai khiến vì nó cho thấy rằng chủ ngữ (she) đã khiến tân ngữ (him) thực hiện hành động (cười).

Tôi đã cho sửa xe của mình. (Trong câu này, chủ ngữ "tôi" nhờ người khác thực hiện việc sửa xe.)

"Cô ấy khiến các học sinh của mình ôn tập cho kỳ thi." (Ở đây, chủ ngữ "Cô ấy" khiến các học sinh của mình thực hiện hành động ôn tập cho kỳ thi.)

"Anh ấy đã nhờ người ta cắt tóc." (Trong trường hợp này, chủ ngữ "He" khiến người khác thực hiện hành động cắt tóc cho anh ấy.)

Công ty đã cho cải tạo tòa nhà. (Trong câu này, công ty cho người khác thực hiện việc cải tạo tòa nhà.)

Chúng tôi sẽ khiến những đứa trẻ phụ giúp việc nhà. (Ở đây, chủ ngữ "chúng tôi" dự định khiến những đứa trẻ tham gia vào hành động phụ giúp việc nhà.) Trong mỗi ví dụ này, các động từ sai

khẩn (had, made, got, get) chỉ ra rằng chủ ngữ khiến người khác thực hiện hành động được nêu bởi động từ chính (repaired, study, cut, renovated, help).

Khái tượng “mareh” về vẻ hiện ra, khi được diễn tả ở dạng giống cái “marah” và được định nghĩa là “một tấm gương soi”, cho thấy rằng khái tượng về Đấng Christ vinh hiển được tái hiện nơi những ai chiêm ngưỡng khái tượng ấy. Khi Daniel thấy “vẻ hiện ra” của Đấng Christ như tia chớp, một số người đã hoảng sợ bỏ chạy, nhưng đối với Daniel, điều đó đã tạo nên một sự thay đổi kỳ diệu trong chính ông.

Chỉ mình tôi, Đa-ni-ên, thấy khái tượng; những người ở với tôi thì không thấy khái tượng, nhưng một cơn run rẩy lớn ập đến trên họ, đến nỗi họ chạy trốn để ẩn mình. Vì vậy tôi còn lại một mình và thấy khái tượng lớn ấy; trong tôi chẳng còn sức lực nào, vì sắc diện tốt đẹp của tôi đã biến thành tàn tạ, và tôi chẳng còn chút sức nào. Đa-ni-ên 10:7, 8.

Lẽ thật được tiêu biểu bởi từ Hê-bơ-rơ “lẽ thật,” được cấu thành bởi chữ cái thứ nhất, thứ mười ba, và chữ cái cuối cùng của bảng mẫu tự Hê-bơ-rơ. Chữ cái thứ nhất và chữ cái cuối cùng luôn luôn là như nhau đối với Đấng Christ, vì Alpha và Omega luôn tiêu biểu cho sự cuối cùng với sự khởi đầu. Chữ cái ở giữa, hay chữ cái thứ mười ba, tiêu biểu cho sự phản nghịch. Đa-ni-ên tuyên bố: “Chỉ một mình ta là Đa-ni-ên đã thấy sự hiện thấy,” nhưng những người ở cùng Đa-ni-ên, là những kẻ đang sống trong sự phản nghịch, thì “đã không thấy sự hiện thấy.” Vậy nên Đa-ni-ên “một mình” “đã thấy sự hiện thấy lớn ấy.” Vào lúc khởi đầu và lúc kết thúc, chỉ một mình Đa-ni-ên thấy sự hiện thấy, và chỗ đề cập thứ hai đã khiến những kẻ chạy trốn bày tỏ sự phản nghịch của họ. Đa-ni-ên tiêu biểu cho dân sự của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt, là những người được biến đổi theo ảnh tượng của Đấng Christ qua tiến trình ngắm xem ảnh tượng của Ngài. Chúng ta phải nhìn vào sự hiện thấy “tấm gương soi.”

Chúng ta phải có sự hiểu biết về Đức Chúa Trời qua trải nghiệm sống động. Nếu chúng ta tiếp tục theo đuổi để biết Chúa, chúng ta sẽ biết rằng sự xuất hiện của Ngài chắc chắn như rạng đông. Đấng Christ kêu gọi chúng ta được đầy dẫy mọi sự viên mãn của Đức Chúa Trời. Khi ấy chúng ta mới có thể thật sự bày tỏ sự trọn vẹn của tôn giáo Cơ Đốc. “Ai uống nước mà Ta sẽ cho,” Đấng Cứu Thế phán, “sẽ chẳng bao giờ khát nữa; nhưng nước Ta sẽ cho sẽ trở nên trong người ấy một mạch nước vọt lên cho sự sống đời đời.” Đấng Christ muốn chúng ta làm người đồng công với Ngài. Khi chúng ta rộng không khỏi cái tôi, Ngài sẽ ban ân điển của Ngài cho chúng ta để ban phát cho người khác. Hai nhánh ô-liu, qua hai ống vàng tuôn đổ dầu vàng từ chính mình, chắc chắn sẽ cung ứng cho những bình đã được thanh tẩy ánh sáng, sự an ủi, hy vọng và tình yêu để phục vụ những người đang cần. Chúng ta không được chỉ phục vụ Đức Chúa Trời một cách thất thường, lúc có lúc không. Nhưng chúng ta chỉ có thể làm điều ấy bằng cách học nơi Chúa Giê-xu, trân quý sự nhu mì và khiêm nhường trong lòng của Ngài. Hãy ẩn mình trong Đức Chúa Trời. Hãy đặt lòng tin nơi Ngài. Hãy ở trong Đấng Christ. Bất giờ tất cả chúng ta, “mặt không che màn, như soi gương mà ngắm vinh hiển Chúa, thì đều được biến hóa nên cùng một ảnh tượng, từ vinh hiển đến vinh hiển”—từ phẩm chất này đến phẩm chất khác. Đức Chúa Trời không trông đợi những điều không thể nơi bạn hay tôi. Khi chiêm ngưỡng Ngài, chúng ta có thể được biến đổi nên giống ảnh tượng của Ngài. Dấu Hiệu của Thời Đại, ngày 25 tháng 4, 1900.

Trong Đa-ni-ên chương mười và chương chín, Gáp-ri-ên ban cho Đa-ni-ên lời giải nghĩa về các Khải tượng tiên tri bên ngoài và bên trong, và lời phát biểu đầu tiên của Đa-ni-ên trong câu một của chương mười là ông đã hiểu cả hai Khải tượng ấy, được biểu thị là “điều ấy” và “khải tượng.” Ông đã nhận được sự hiểu biết đó vào cuối hai mươi một ngày ông ở trong sự than khóc. Hai mươi một ngày ấy kết thúc với sự xuất hiện của thiên sứ trưởng Mi-ca-ên. Con số hai trăm hai mươi, và con số hai mươi hai, là một phần mười hay phân mười dâng của hai trăm hai mươi, là biểu tượng cho sự kết hợp giữa Thần tính với nhân tính, và chính vào ngày thứ hai mươi hai mà Đa-ni-ên đã được biến đổi nên giống hình ảnh của Đấng Christ.

Tôi không ăn bánh ngon; thịt và rượu cũng chẳng vào miệng tôi; tôi cũng chẳng xúc dầu chút nào, cho đến khi trọn ba tuần lễ. Đến ngày hai mươi bốn của tháng thứ nhất, khi tôi đang ở bên bờ con sông lớn, tức là Hiddekel; bấy giờ tôi ngược mắt lên và nhìn, kia có một người mặc vải lanh, hông thắt đai bằng vàng ròng của Uphaz. Daniel 10:3-5.

Đa-ni-ên tượng trưng cho dân sự của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt, là những người, qua Lời tiên tri của Đức Chúa Trời, đã nhận ra rằng mình đã bị tan lạc, và đang than khóc về tình trạng tan lạc ấy cùng tìm kiếm ánh sáng. Tình trạng tan lạc của họ được minh họa như một trứng đầy những xương khô chết trong Ê-xê-chi-ên chương ba mươi bảy. Những xương ấy đã chết, và chúng bị tan lạc, nhưng chúng được xác định là nhà Y-sơ-ra-ên. Nhà Y-sơ-ra-ên của những ngày sau rốt là một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Họ bị tan lạc, đúng như Đa-ni-ên đã nhận biết từ các sách của Giê-rê-mi và Môi-se. Trong Ê-xê-chi-ên, tình trạng chết cho thấy rằng họ nhận biết tình trạng của mình.

Bấy giờ Ngài phán với ta: Hỡi con người, những xương cốt này là cả nhà Y-sơ-ra-ên; kia, họ nói: “Xương cốt chúng tôi đã khô, niềm hy vọng của chúng tôi đã mất; chúng tôi đã bị đứt tuyệt.” Ê-xê-chi-ên 37:11.

Nhà Israel, vốn là các xương cốt, tuyên bố rằng: “Chúng ta bị cắt đứt khỏi phần của mình.” Họ đã nhận ra tình trạng tan lạc của mình. Nhà Israel trong những ngày sau rốt ứng nghiệm dụ ngôn mười trinh nữ đúng như từng chữ, và trong lịch sử Millerite, sự ứng nghiệm của việc nhận biết rằng họ đã bị cắt đứt khỏi phần của mình được xác định khi các trinh nữ khôn ngoan hiểu ra rằng họ đang ở trong thời kỳ trì hoãn, và rằng thời kỳ trì hoãn ấy là một giai đoạn cụ thể trong dụ ngôn. Những người trong Ê-xê-chi-ên nhận ra tình trạng tan lạc của mình chính là những người sau sự thất vọng lần thứ nhất đã nhận ra rằng họ đang ở trong thời kỳ trì hoãn.

Cả xương cốt của Ê-xê-chi-ên lẫn những người khôn ngoan trong ngụ ngôn mười trinh nữ đều được biểu trưng bởi sự than khóc của Đa-ni-ên trong suốt hai mươi một ngày. Sau hai mươi một ngày, vào ngày thứ hai mươi hai, Mi-ca-ên đã giáng xuống, và Đa-ni-ên được ban cho một Khải tượng về Đấng Christ vinh hiển, Khải tượng đã biến đổi Đa-ni-ên theo hình ảnh của Đấng Christ. Những trinh nữ khôn ngoan và những bộ xương chết cũng phải trải qua sự biến đổi được thực hiện bởi Khải tượng gương soi.

Đa-ni-ên, những bộ xương khô của Ê-xê-chi-ên, và các trinh nữ khôn ngoan trong lịch sử Millerite, tất cả đều tương ứng với hai nhân chứng bị giết trong Khải Huyền chương mười một. Môi-se và Ê-li đã bị giết, nhưng họ sẽ được sống lại vào cuối ba ngày rưỡi tượng trưng. Môi-se đã được

Mi-ca-ên làm cho sống lại, như được nêu trong thư Giu-đe.

Tuy nhiên, tổng lãnh thiên sứ Mi-ca-ên, khi tranh cãi với ma quỷ về thi thể của Mô-i-se, đã không dám đưa ra lời cáo buộc lăng mạ chống lại hắn, nhưng nói: Chúa quở trách người.
Giu-đe 1:9.

Trong chương mười của sách Daniel, Daniel nhận được Khải tượng gương soi khi Michael giáng xuống sau hai mươi một ngày than khóc. Chính tiếng của Michael khiến kẻ chết sống lại.

Vì chính Chúa sẽ từ trời giáng xuống, có tiếng kêu lớn, tiếng của thiên sứ trưởng và tiếng kèn của Đức Chúa Trời; rồi những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16.

Chương mười của sách Đa-ni-ên xác định sự chuyển tiếp từ phong trào La-ô-đi-xê của thiên sứ thứ ba sang phong trào Phi-la-đen-phi của thiên sứ thứ ba. Điều này phù hợp với hai chứng nhân trong Khải Huyền chương mười một, những xương khô trong Ê-xê-chi-ên chương ba mươi bảy, các trinh nữ khôn ngoan trong dụ ngôn mười trinh nữ, và những người theo phái Miller đã ứng nghiệm dụ ngôn. Gáp-ri-ên đã đưa ra lời giải nghĩa về Khải tượng chiếc gương lớn, đồng thời hoàn tất công việc giải nghĩa mà ông đã bắt đầu ở chương chín. Việc giải nghĩa được hoàn tất khi Gáp-ri-ên xác định lịch sử tiên tri được tìm thấy ở chương mười một, vốn thực ra tiếp tục sang ba câu đầu của chương mười hai. Rồi ở câu bốn của chương mười hai, Đa-ni-ên được bảo hãy đóng ấn quyển sách của mình.

Trong Daniel chương mười, "hết dòng này đến dòng khác", Daniel đại diện cho dân sự những ngày sau rốt của Đức Chúa Trời, là những người cũng được trình bày trong Daniel chương hai như đang sốt sắng tìm kiếm (dưới mỗi đe dọa tử hình) để hiểu sứ điệp tiên tri bên ngoài được biểu trưng bởi hình tượng bí mật về các loài thú của Nebuchadnezzar. Ông cũng đang tìm cách hiểu Khải tượng về sứ điệp tiên tri nội tại được biểu trưng bởi hai nghìn ba trăm ngày. Sau hai mươi một ngày than khóc mang tính biểu tượng trong chương mười, cuối cùng ông được mô tả là đã hiểu cả hai sự mặc Khải. Sự hiểu biết của ông được hoàn tất khi tổng lãnh thiên sứ giáng xuống và ông được chạm vào ba lần.

Kinh nghiệm của ông với Mi-ca-ên, Khải tượng về Mi-ca-ên mà chỉ mình ông nhìn thấy, chuẩn bị cho ông tiếp nhận sự giải nghĩa đầy đủ cho cả các Khải tượng bên trong lẫn bên ngoài của lời tiên tri. Kinh nghiệm đó được trình bày, từng dòng nối tiếp, một cách rất chi tiết khi kết hợp với Ê-xê-chi-ên chương ba mươi bảy, Khải Huyền chương mười một và Ê-sai chương sáu. Câu trong chương mười một, nơi Ga-bri-ên đem hai Khải tượng lại với nhau, là câu mười, vì tại đó vua phương bắc tiến lên đến đôn lũy, nhưng không tiến xa hơn. Đôn lũy trong câu ấy là quốc gia, hoặc thủ đô, hoặc vua Ai Cập, như Ê-sai định nghĩa ở chương bảy.

Vì đầu của Sy-ri là Đa-mách, và đầu của Đa-mách là Rê-xin; và trong vòng sáu mươi lăm năm, Êp-ra-im sẽ bị bẻ gãy đến nỗi không còn là một dân. Và đầu của Êp-ra-im là Sa-ma-ri, và đầu của Sa-ma-ri là con trai của Rê-ma-lia. Nếu các người không tin, chắc chắn các người sẽ không đứng vững. Ê-sai 7:8, 9.

Trong câu mười của chương mười một sách Đa-ni-ên, vua phương bắc tiến đến biên giới của Ai Cập, và câu ấy xác định điều đó là “đồn lũy” của Ai Cập (vua phương nam). Có thể chứng minh rằng câu mười tượng trưng cho năm 1989, khi Liên Xô bị cuốn phăng bởi quyền giáo hoàng và đội quân ủy nhiệm của nó là Hoa Kỳ. Đó là cuộc chiến tranh ủy nhiệm đầu tiên trong ba cuộc, cuối cùng trở thành Thế Chiến Thứ Ba ở cuộc chiến tranh ủy nhiệm thứ ba (Panium). Cuộc chiến tranh ủy nhiệm thứ hai được tượng trưng bởi câu mười một và câu mười hai, và hiện đang diễn ra tại Ukraine, nơi Nga đang đại diện cho vua phương nam, cũng như Liên Xô đã đại diện cho vua phương nam trong sự thất bại của mình vào năm 1989.

Trước đây, tôi đã dùng cách diễn đạt “chiến tranh lạnh” để phân biệt ba cuộc chiến tranh ủy nhiệm này với các cuộc thế chiến. Thực tế hiện đang có chiến sự thật sự diễn ra tại Ukraine, nên đó không thực sự là một cuộc chiến tranh lạnh, nhưng là một cuộc chiến tranh ủy nhiệm giữa giáo hoàng quyền cùng các đồng minh của nó và Nga. Nhưng sẽ có một cuộc thế chiến thứ ba, trong đó hầu như mọi quốc gia đều sẽ bị xem là mục tiêu.

Ôi, ước gì dân của Đức Chúa Trời ý thức được sự hủy diệt sắp ập đến trên hàng nghìn thành phố, giờ đây hầu như đã phó mình cho việc thờ thần tượng! ...

“Sự gian ác đã gần đạt đến mức tột cùng. Sự hỗn loạn bao trùm thế giới, và một nỗi kinh hoàng lớn sắp giáng xuống loài người. Hồi kết đã rất gần. Chúng ta, những người biết lẽ thật, nên chuẩn bị cho điều sắp ập xuống thế giới như một sự bất ngờ choáng ngợp.” Review and Herald, ngày 10 tháng 9 năm 1903.

Trong các câu mười một và mười hai, Nga, vua phương nam, sẽ đánh bại đạo quân ủy nhiệm của chế độ giáo hoàng, được tượng trưng bởi chế độ Đức Quốc xã đang chỉ đạo nỗ lực chiến tranh của Ukraine, và được hậu thuẫn bởi đạo quân ủy nhiệm trước đó của chế độ giáo hoàng là Hoa Kỳ. Trong Thế Chiến II, đạo quân ủy nhiệm của chế độ giáo hoàng, tức vua phương bắc, chống lại nước Nga Cộng sản là chế độ Đức Quốc xã của Đức, và đạo quân ủy nhiệm ấy đã thất bại, cũng như nó sẽ lại thất bại tại Ukraine trong tương lai gần.

Cuộc chiến ủy nhiệm thứ ba được trình bày trong các câu mười ba đến mười lăm, và đã được ứng nghiệm trong lịch sử cổ đại bởi trận Panium. Cuộc chiến ủy nhiệm thứ ba sẽ được tiến hành bởi Hoa Kỳ, đạo quân ủy nhiệm của giáo hoàng, và vua phương bắc sẽ thắng thế trong trận chiến ấy chống lại chủ nghĩa vô thần, như đã từng trong cuộc chiến ủy nhiệm thứ nhất (chiến tranh lạnh). Trong cuộc chiến ủy nhiệm thứ nhất và thứ ba, vua phương bắc—giáo hoàng—đánh bại vua phương nam (Liên Xô), rồi sau đó đánh bại Liên Hiệp Quốc. Đạo quân ủy nhiệm của nó trong hai trận chiến ấy đã là, và sẽ lại là, Hoa Kỳ.

Sau chiến thắng của Putin tại Ukraine, Trump sẽ được tái đắc cử với tư cách là vị tổng thống thứ tám, tức là thuộc về bảy vị tổng thống đã cai trị tại Hoa Kỳ kể từ khi cuộc chiến tranh ủy nhiệm thứ nhất (chiến tranh lạnh) được ứng nghiệm vào năm 1989, vốn là thời kỳ cuối cùng đối với phong trào cải chánh của thiên sứ thứ ba. Trump tượng trưng cho chiếc sừng Cộng hòa trên con thú từ đất lên, và ông đã nhận một vết thương chí tử dưới tay con thú của chủ nghĩa vô thần “woke” vào năm 2020, để ứng nghiệm việc hai chứng nhân trong chương mười một của sách Khải Huyền bị giết ngoài đường phố.

Future for America đại diện cho sừng Tin Lành chân chính trong cùng giai đoạn lịch sử, và vào năm 2020, Future for America đã nhận một vết thương chí tử từ tay con thú của chủ nghĩa vô thần “woke”. Năm 2023, hai mươi hai năm sau 2001, Michael đã giáng xuống để bắt đầu tiến trình được Ezekiel, John, Daniel và Isaiah mô tả về việc phục sinh một đạo quân hùng mạnh, đạo quân này sẽ được giương lên như một cờ hiệu khi đạo luật Chủ nhật sắp đến.

Vào năm 1856, phong trào Millerite Philadelphian đã chuyển sang phong trào Millerite Laodicean, và ngay tại đó và lúc ấy đã chối bỏ sự gia tăng ánh sáng về bảy kỳ, rồi sau đó hoàn tất trọn vẹn sự phản nghịch của mình vào năm 1863. Những người Millerite đã chuyển từ tình trạng được tiêu biểu bởi hội thánh thứ sáu là Philadelphia sang kinh nghiệm của hội thánh thứ bảy, và bước ngoặt ấy tương ứng với lịch sử của năm 2023, khi phong trào Laodicean của Future for America chuyển từ kinh nghiệm của hội thánh thứ bảy trở lại kinh nghiệm của hội thánh thứ sáu là Philadelphia. Trong sự áp dụng lời tiên tri này, chiếc sừng Tin Lành chân thật, cũng như chiếc sừng Cộng hòa, trở thành chiếc thứ tám, vốn thuộc về bảy chiếc.

Chìa khóa để nhận ra rằng cuộc chiến tranh tại Ukraine là cuộc chiến tranh ủy nhiệm thứ hai nằm ở “pháo đài” của câu mười, và của câu bảy. Trong câu bảy, là câu tiêu biểu cho việc giáo hoàng quyền nhận lãnh vết thương chí tử vào năm 1798, vua phương nam đã tiến vào “pháo đài” của vua phương bắc, và điều này đã được ứng nghiệm khi vị tướng của Napoléon bước vào Vatican và bắt giáo hoàng làm tù binh. Vua phương nam đã tiến vào pháo đài. Trong câu mười, vua phương bắc, tiêu biểu cho giáo hoàng quyền và đạo quân ủy nhiệm của nó là Hoa Kỳ, đã cuốn trôi cơ cấu của Liên Xô, nhưng để lại “pháo đài” vẫn đứng vững. “Pháo đài” ấy là đầu, là thủ đô—đó là Nga.

Nhưng “đầu”, hay pháo đài, chỉ có thể được xác lập dựa trên hai hoặc ba nhân chứng, bằng cách sử dụng Ê-sai chương bảy, câu bảy và tám. Ê-sai chương bảy, câu tám và chín, là điểm tham chiếu chính cho loạt bài viết của Hiram Edson về “bảy lần” được xuất bản năm 1856. Hai câu xác lập rằng Nga là pháo đài chiếm ưu thế trong cuộc chiến Ukraina hiện nay, cũng chính là hai câu xác lập điểm khởi đầu cho cả hai “bảy lần”, chống lại các vương quốc phương bắc và phương nam của Y-sơ-ra-ên. Câu mười của chương mười một xác định khái tượng bên ngoài, mà Chị White dạy rằng dựa trên sự hưng vong của các vương quốc.

Qua sự hưng vong của các dân tộc, như đã được bày tỏ rõ ràng trong các sách Đa-ni-ên và Khải Huyền, chúng ta cần học biết rằng vinh quang chỉ bề ngoài và thuộc về thế gian là vô giá trị biết bao. Ba-by-lôn, với tất cả quyền lực và sự tráng lệ của nó, điều mà từ đó đến nay thế giới chúng ta chưa từng thấy lại - quyền lực và sự tráng lệ mà đối với người đương thời dường như rất vững chắc và bền lâu - vậy mà nó đã tiêu tan hoàn toàn! Như 'bông hoa của cỏ', nó đã tàn lụi. Gia-cơ 1:10. Đế quốc Mê-đi-Ba Tư, và các đế quốc Hy Lạp và La Mã cũng đã diệt vong như thế. Và mọi sự không có Đức Chúa Trời làm nền tảng đều tiêu vong như vậy. Chỉ những gì gắn liền với mục đích của Ngài và bày tỏ bản tính của Ngài mới có thể tồn tại. Những nguyên tắc của Ngài là những điều bền vững duy nhất mà thế giới chúng ta biết đến." Các Tiên Tri và Các Vua, 548.

Ba cuộc chiến tranh ủy nhiệm được “làm cho rõ ràng trong các sách Đa-ni-ên và Khải Huyền,” và chìa khóa của lẽ thật này là “đôn lữ” trong câu mười của Đa-ni-ên 11. Nhưng câu mười cũng đề cập đến khái tượng nội tại, vì điểm khởi đầu cho cả hai thời kỳ “bảy lần” cũng được xác định trong

Ê-sai chương bảy, câu tám và chín. Điều bên ngoài và điều bên trong không thể bị tách rời, và hai giai đoạn hai nghìn năm trăm hai mươi năm cũng là hai cây gậy của Ê-xê-chi-ên, mà khi được hiệp lại với nhau, tượng trưng cho việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn người, tức là sự kết hợp giữa Thần tính và nhân tính.

Kinh nghiệm của Đa-ni-ên với khái tượng “marah” mang tính tác động biểu trưng cho tuyên tiên tri trong đó Mi-ca-ên ngự xuống và làm sống lại dân sự của Ngài trong những ngày sau rốt. Sự sống lại ấy tiêu biểu cho các bước mà Đấng Christ thực hiện để kết hợp Thần tính của Ngài với nhân tính của dân sự Ngài trong ngày sau rốt. Điều đó được hoàn thành bởi sự hiệp nhất của trí óc Thiêng liêng với trí óc loài người để họ có cùng một tâm trí, và điều đó được hoàn thành trong phòng ngai, tại Nơi Chí Thánh, tức là “pháo đài” mà Chị White xác định là “thành lũy” (pháo đài) của linh hồn.

Trong phòng ngai, dân sự ngày sau rốt của Đức Chúa Trời nhận lấy tâm trí của Đấng Christ và rời được ngai với Ngài tại các nơi trên trời. Nơi trên trời nơi Đấng Christ đang ngự là đồn lũy, hay là đầu của đền thờ. Đền thờ thân thể có một bản tính thấp hơn, tức là xác thịt hay thân xác. Nó cũng có một bản tính cao hơn, tức là tâm trí. Trong câu mười của Đa-ni-ên đoạn mười một, điểm then chốt đánh dấu đồn lũy của khái tượng bên ngoài cũng đánh dấu đồn lũy của khái tượng bên trong; và như vậy, nó xác định lịch sử nơi những chiếc sừng của Chủ nghĩa Cộng hòa và của Tin Lành chuyển thành hình ảnh của con thú (Chủ nghĩa Cộng hòa), hoặc hình ảnh của Đức Chúa Trời (Tin Lành chân chính). Rồi cả hai chiếc sừng trở thành thứ tám, vốn thuộc về bảy.

Vậy, sừng thật của đạo Tin Lành là sừng Phi-la-đen-phi, tức là đạo binh hùng mạnh của Ê-xê-chi-ên, và là cờ hiệu của Ê-sai được dựng lên trong cuộc chiến chống lại tượng con thú, trước hết tại Hoa Kỳ rồi sau đó trên toàn thế giới. Đa-ni-ên 11:10 xác định thời điểm trong lịch sử thánh khi sự hiệp một của các cây gậy bắt đầu. Cuộc chiến tranh Ukraine khởi sự vào năm 2014, nhưng mãi đến năm 2022 Nga mới bắt đầu xâm lược Ukraine. Năm 2023, tức hai mươi hai năm sau năm 2001, Mi-ca-ên bắt đầu công việc phục sinh những người đã chịu sự thất vọng thứ nhất của mình, ứng nghiệm lời ví dụ về mười người nữ đồng trinh vào năm 2020. Trước hết, Ngài dấy lên một “tiếng” hiện đang kêu lên trong đồng vắng. Vào tháng Bảy năm 2023, tiếng ấy bắt đầu kêu lên, và đó chính là tiếng đã được dấy lên vào lúc khởi đầu của phong trào cải chánh của thiên sứ thứ ba vào năm 1989, vì Đức Chúa Jê-sus luôn minh họa sự cuối cùng bằng sự khởi đầu.

“Tiếng” kêu trong đồng vắng bắt đầu vang lên bằng cách trình bày chương một của sách Khải Huyền, nơi sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính được tiêu biểu như là Sự Khải Thị của Đức Chúa Jê-sus Christ, một sự khải thị được mở ra ngay trước khi thời kỳ ân điển chấm dứt. Đa-ni-ên đã kinh nghiệm sự khải thị ấy trong chương mười, với khái tượng “causative”. Sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính trong những câu đầu của sách Khải Huyền tiêu biểu cho lẽ thật quan trọng nhất, dựa trên nguyên tắc đề cập đầu tiên. Sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính, tức là việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người, được hoàn thành bởi Lời Đức Chúa Trời. Lời ấy được ban từ Đức Cha cho Đức Con, Đấng truyền lại cho thiên sứ của Ngài, rồi vị ấy chuyển sứ điệp cho một đại diện loài người. Hai bước đầu được tiêu biểu bởi thần tính. Hai bước ấy mang nét phân biệt này: bước thứ hai của thần tính tiêu biểu cho thần tính đã dựng nên muôn vật. Hai bước kế tiếp được tiêu biểu bởi các tạo vật của Đức Chúa Trời. Bước thứ nhất là một thiên sứ chưa sa ngã, và biểu

hiện thứ hai của công cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời là thực thể đã được ban cho quyền tái tạo theo loài của mình. Bước thứ tư ấy, tiêu biểu cho nhân loại, sau đó phải nhận lấy sứ điệp và gửi đến các hội thánh, để các hội thánh có thể “đọc và nghe” những điều đã được chép trong đó.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Sự mạc khải của Đức Chúa Giê-su Christ, điều Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài, để bày tỏ cho các tôi tớ Ngài những điều phải mau chóng xây ra; Ngài đã sai thiên sứ của Ngài đến tỏ ra cho tôi tớ Ngài là Giăng, người đã làm chứng về lời Đức Chúa Trời, về lời chứng của Đức Chúa Giê-su Christ, và về mọi điều mình đã thấy. Phước cho kẻ đọc và những người nghe các lời của lời tiên tri này, và giữ những điều đã chép trong đó; vì thì giờ đã gần. Giăng gửi cho bảy hội thánh ở A-si-a: Nguyên xin ân điển và bình an ban cho anh em từ Đấng hiện có, đã có, và sẽ đến; và từ bảy Thần ở trước ngai Ngài; và từ Đức Chúa Giê-su Christ, là chứng nhân thành tín, là trưởng tử từ trong kẻ chết, và là Chúa tể của các vua trên đất. Đấng đã yêu thương chúng ta và lấy huyết mình rửa sạch tội lỗi chúng ta, và khiến chúng ta làm các vua và các thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời, là Cha Ngài; nguyện vinh hiển và quyền trị thuộc về Ngài đời đời vô cùng. A-men. Kia, Ngài đến giữa những đám mây; mọi mắt sẽ thấy Ngài, cả những kẻ đã đâm Ngài nữa; và mọi chi tộc trên đất sẽ kêu than vì có Ngài. Dẫu vậy, A-men. Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là đầu và cuối, Chúa phán, Đấng hiện có, đã có, và sẽ đến, là Đấng Toàn Năng. Ta, Giăng, cũng là anh em của anh em và là người cùng chia sẻ hoạn nạn, vương quốc và sự nhẫn nại trong Đức Chúa Giê-su Christ, đã ở trên hòn đảo gọi là Bát-mô, vì lời Đức Chúa Trời và vì lời chứng của Đức Chúa Giê-su Christ. Ta ở trong Thánh Linh vào ngày của Chúa, và nghe phía sau ta có một tiếng lớn như tiếng kèn, phán rằng: Ta là An-pha và Ô-mê-ga, là đầu tiên và cuối cùng; điều ngươi thấy, hãy chép vào một sách và gửi cho bảy hội thánh ở A-si-a: Ê-phê-sô, Si-mi-éc-nơ, Bết-găm, Thi-a-ti-ra, Sạt-đê, Phi-la-đen-phi, và La-ô-đi-xê. Khải Huyền 1:1-11.